

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7011-0003
Dok.: TSP40083

Besvarelse af spørgsmål nr. 10 af 25. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomheds-pant) (L 162 – spørgsmål 10).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes uddybe kommentaren til høringssvaret fra Advokatrådet for så vidt angår de punkter i høringssvaret, hvor ministeren mener, at der er tale om en misforståelse?”

Svar:

1. Advokatrådet har anført i sit høringssvar, at rådet er skeptisk over for, om den foreslåede beløbsmæssige hæftelse for virksomhedspanthaveren på 50.000 kr. (jf. lovforslagets § 2, nr. 3 (den foreslåede § 27, stk. 3 og 4, i konkursloven)) er tilstrækkelig. Det anførte beløb vil efter rådets opfattelse næppe kunne dække gennemførelse af de undersøgelser, som vil være nødvendige for at afdække komplicerede og eventuelle strafbare forhold. Advokatrådet har endvidere henvist til, at hæftelsen på 50.000 kr. ikke kun skal dække kurators forhold, men også eventuelle lønomkostninger til virksomhedens bogholder, som kurator disponerer over i en kort periode efter afsigelsen af konkursdekret. Advokatrådet anbefaler derfor, at beløbet hæves.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at et enigt udvalg, som Advokatrådet har deltaget i, har foreslået, at virksomhedspanthaverens hæftelse passende kan maksimeres til 50.000 kr., jf. betænkningen side 191-197. Lovforslaget er på dette punkt udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.3, skal både virksomhedspanthaveren og konkursrekvirenten stille sikkerhed, hvorved den samlede sikkerhedsstillelse i praksis vil blive dobbelt så stor som i dag, hvor en konkursrekvirent typisk bliver afkrævet 20-30.000 kr. i sikkerhedsstillelse af skifteretten.

Som det fremgår ovenfor, har Advokatrådet i sit høringssvar henvist til, at hæftelsen på 50.000 kr. er for lille, da de 50.000 kr. ikke kun skal dække kurators forhold, men også eventuelle løn-

omkostninger til virksomhedens bogholder, som kurator disponerer over i en kort periode efter afsigelsen af konkursdekret.

Det bemærkes hertil, at den foreslåede bestemmelse om pantthaverens hæftelse ikke omfatter sådanne lønkrav. Det skyldes, at bestemmelsen – ligesom det er tilfældet med rekvirenthæftelsen efter gældende ret – kun omfatter udgifter, der kan henføres til konkurslovens § 93, nr. 2, om omkostninger ved boets behandling, og de pågældende lønkrav vil efter Justitsministeriets opfattelse blive henført til konkurslovens § 93, nr. 3, om gæld, der pådrages boet under dets behandling. Der henvises til Vestre Landsret kendelse af 19. april 1985 (UfR 1985.789V), hvor en direktørs lønkrav for personligt arbejde udført efter selskabets konkurs var et massekrav efter konkurslovens § 93, nr. 3. Som det fremgår af høringsnotatet, har Justitsministeriet anmodet Konkursrådet om at overveje dette mere generelle spørgsmål om dækningen af sådanne lønkrav nærmere.

2. Advokatrådet har endvidere bemærket, at der er en risiko for, at antallet af konkursboer, der slutes i medfør af konkurslovens § 143, stk. 1 eller 2, vil stige betragteligt. Det kan således ikke udelukkes, at der vil ske en stigning i antallet af tilfælde, hvor boet slutes uden, at der er foretaget en gennemgribende og forsvarlig bobehandling med vurdering af eventuelle omstødelige, erstatningspådragende eller strafbare dispositioner.

Justitsministeriet skal bemærke hertil, at den foreslåede ordning med virksomhedspant netop tager højde for det tilfælde, at der kan opstå boer, hvor der ikke er frie aktiver, der kan anvendes til at dække omkostningerne ved bobehandlingen. Lovforslagets § 2, nr. 3 (den foreslåede § 27, stk. 3 og 4, i konkursloven), indebærer således, at en virksomhedspantthaver hæfter med 50.000 kr. for disse omkostninger.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at en hæftelse på 50.000 kr. efter en samlet vurdering normalt må anses for passende ud fra hensynet til at sikre en forsvarlig undersøgelse af, om der må antages at være omstødelige og strafbare forhold i boet